

POWETOWAĆ (22) *vb pf*

Wszystkie samogłoski jasne.

inf powetować (14). ◇ *fut 2 sg* powetujesz (2). ◇ *3 sg* powetuje (2). ◇ *praet 3 sg m* powetował (2).
◇ *con 1 pl m pers* powetowalibysmy (1). ◇ [3 *pl subst* by powetowały.] ◇ *impers fut* powetuje się (1).
Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Zrekompensować, wynagrodzić (sobie)* [*w tym: czego* (18)] (19) : Do tańcá fye dziś dżiówki niech nie dádzą prośić. Wdżięczna biésiádá/ niecháý fny miękkie hámuie/ Wfzák fye zás potym tego fnádno powetuie. *PudłFr* 74; *GrabowSet* V3.

powetować czym (1): Nádziwáiąc fie tego iż onemi długi/ Miał pewnie powetować oney fwey połługi. Ktorą oycu wyrządzał w nádzieię pieniędzy *HistLan* C.

W połączeniu szeregowym (1): nie to woiennik co do roku odkłáda/ y co pogody pátrza/ ále ten który zaráz y w niepogodzie myfli/ iákoby mógł ftrátę nágradzić/ omiełzkánia powetowác/ y zábieżć fwoiey fzkodzie. *StryjKron* 421.

W przeciwstawieniu: »stracić ... powetować« (1): Bo gdy się kto z cnotą zbráci/ Choćia wfzyftko rázem ftráci. Prętko fwego powetuie/ Gdy cnoty dobrze fzanuie. *CzahTr* [D]v.

Zwroty: »kosztu powetować« [*szyk zmienny*] (4): A ták nie czyniác próżnych nakłádow ná próżne zbytki/ powetowálibyśmy tego kóztu/ którybyśmy ná táką wypráwę vczynili *GrabPospR* N3v, Kv, N3 [2 r.].

»krzywdy (G) powetować« [*w tym: nad kim* (1)] (3): Báciić możefz/ że im pan Bóg dłuęo ćierpieć raczył: á rázem wfzyftkich krzywd fwych nád nimi powetował *BiałKat* 131; *KochOdpr* B4v; *SarnStat* 851.

»swego powetować« [*szyk zmienny*] (3): Podobno iuż wiefz fpofołb dziwnego fnu meęo Ieftli mi gi wyłóżyłz powetuiefz fwego *RejJóz* K7v; *KlonŻal* D3; *CzahTr* [D]v; [wieczor ták dłuęo [owce] máią być ná pałzey ażby fwego powetowały co we dnie zámiełzkály ieść *Cresc* 1571 557].

»szkody (i utraty) (G) powetować« [*szyk zmienny*] (5): *BielKron* 353; *Lacunam explere*, Wziętey fzkody powetowác. *Mącz* 182c; Bo cożkolwiek czyniły dla páná ftárszego/ Tedy to nie z miłości lecz w nádzyeię tego/ Iż tám w oney to fkrzyni fkarb ifcie niemály/ Skąd fwoich fzkod y vtrat powetowác miály. *HistLan* E4v; Witołd zaráz z woyłkami poczał fie gotowác/ Chęc fię defpectu pomścić y fzkod powetowác *StryjKron* 517; *SarnStat* 906.

Szereg: »nie nagrodzić ani powetować« (1): Tey nam krzywdy/ o Krołu/ iedná nie nágradzi Helená/ áni ieden Paris powetuie. *KochOdpr* B4v. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

2. *Dostać z powrotem [czego]* (3) : Przecż nieboże ftrapiony ták bárzo żáluiefz? Tego/ czego ty nigdy iuż niepowetuiefz? *WisznTr* 9; iáko to mizerna rzecz: ftrácić to/ czego niemożefz powetowác/ y coś mógł był wiefkuiście chowác? *LatHar* 149.

W przeciwstawieniu: »stracić ... powetować« (1): Co gdy iá [cnotę] iáko vtráciłz/ Iuż z nią zaráz fławę ftráciłz. Ktorey trudno powetowác/ Lepi iey zráu fzanowác. *CzahTr* [D2]v.

Synonimy. 1. »dosyć uczynić«, *nagrodzić, odplacić, pomścić, zapłacić.*

Formacje współrdzenne cf **WETOWAĆ**.

Cf **POWETOWANIE**

